

ogsaa paa dette Punkt, at den ærede Minister kan tage Sagen med stor Ro. Der vil fra ærede Medlemmers Side her i Tinget ganske sikkert naar for naar komme Forslag om at bygge saa der en Kirke og saa der en Kirke, selv om den højtærede Minister ikke kommer med saadanne Forslag. Vi se det jo allerede i Aar, at et æret Medlem har stillet et særligt Forslag om at bygge en Kirke, altsaa et Forslag ud over alle dem, som den ærede Minister har foreslaaet, og som nu ville blive forkastede; den Slags Ting kan man altsaa tage med stor Ro. Naar der virkelig er Trang til Stede for at saa en Kirke med det Tilbehør, der er nødvendigt, hvilket efter min Mening oftest vil blive en Præstegaardsabning, saa skal der nok komme Forslag om det; selv om den ærede Minister ikke foreslaar det, saa vil det blive foreslaaet fra forskellige ærede Medlemmer her i Tinget, eller han vil saa saa stærke Opfordringer fra det ærede Tings Side, at han med Rolighed atter kan bringe denne Sag paa Bane her. Det er en ren øjeblikkelig Stemning, jeg ved ikke, om det er paa Grund af de uproduktive Udgifter, man nu taler saa meget om, at man er bleven saa overordentlig sparsommelig paa dette Punkt; men det holder saamænd ikke ved, i alt Fald skulde det undre mig meget.

Hvad det lgl. Teater angaar, ja saa kan det naturligtvis ikke nytte, at man udtaler sin Mening om, hvori Fejlen egentlig bestaar, og hvad der burde gøres, thi det er tit nok sagt før, men det er altid blevet mødt med absolut Afvisning. Fejlen ved det lgl. Teater ligger i, at vi, den Gang den ny Bygning blev bygget, byggede den en halv Gang for stor. Det er den egentlige Fejl, at vi byggede et stort Hus, som sandsynligtvis kunde være udmærket godt til Opera og Ballet, men som er særlig daarligt som Skuespilhus betragtet, og som ogsaa paa Grund af sin Størrelse er ganske overordentlig dyrt at spille Komædie i. Lægemidlet mod den store Underbalance ligger derfor ganske sikkert ikke i, at man aldeles vilkaarligt paa Budgettet udstemmer nogle Bevillinger, og det har da ogsaa vist sig i en Sines Aar, at det ikke har det allermindeste at sige. Thi er Forholdet en Gang det, at Teatret skal drives, og det skal drives paa Statens Regning, saa maa det til, der skal til, og om det staar opført paa Budgettet eller ej, har forholdsvis lidt at sige. Selvfølgelig, de Dele af Budgettet, som angaa Lønninger og mange andre Punkter, kunne overholdes, de ere ikke kalkulatoriske, de kunne overholdes og de blive ogsaa overholdte, men for de egentlige kalkulatoriske Posters Bedkommende er det dog temmelig

ligegyldigt, om de staa opførte med 100,000 eller 200,000 Kr. paa Budgettet, naar vedkommende Minister ikke samtidig med, at man nedfætter fra 200,000 til 100,000, for at tage et Eksempel, erklærer: ja, jeg er tilfreds med de 100,000, og jeg skal paatage mig at komme igennem dermed. For han ikke det, er Nedsættelsen ikke 4 danske Stilling værd, har ingen Ting at sige. Nej, vi komme aldrig bort fra en betydelig Underbalance paa det lgl. Teater, naar vi ikke gaa over til at ville spille paa Teatre. Et saadant Forslag har jeg en Gang stillet, det var ganske vist om at leje et andet Teater, og senere har man antydet, at man skulde bygge et andet Teater ved Siden af det, vi have, saaledes at det store, som vi have, nærmest blev Theater for Opera og Ballet, og det mindre Teater ved Siden af blev Skuespilteater. En saadan Ordning vilde efter al Sandsynlighed kunne betale sig, den vilde ubetinget sagtens kunne betale Renter og Afdrag af Kapitalen, der blev sat i det ny Teater, og sandsynligvis kunne forrente det gamle. Der er ingen Grund til at tro, at den Befolkning, der lever i Kjøbenhavn, naar den virkelig vil en god Opera her, ikke ogsaa skulde kunne fylde et Operahus nogenlunde ordentligt i Vinterens Løb, det har jeg ingen Tvivl om, og til den et Skuespilhus, hvor der virkelig blev spillet god Komædie, med en nogenlunde rimelig Udgift for Staten, saa kunde det sagtens betale sig. Men jeg ved godt, at det er noget, som man kun vil le ad og sige, ja, vi vide meget godt, at du vil have en Million til at bygge et nyt Teater, og det kan der slet ikke være Tale om. Meget vel, men saa længe man har det, man har, og ikke vil gøre noget radikalt for at forandre det, saa maa man finde sig i Underbalancen. Om den bliver lidt større eller lidt mindre, finder jeg ikke er nogen stor Ulykke. Den ærede Minister har nedsat en Kommission, der skal undersøge, hvad der skal gøres, og det vil være overordentlig interessant at se paa Resultaterne af denne Kommissions Virksomhed. For mit personlige Bedkommende er jeg overbevist om, at hvad enten Kommissionen kommer til det ene eller det andet Resultat, gør det hverken fra eller til. Vi forrime dog ikke stort under den Underbalance, vi nu staa paa, saa længe det nuværende Teater i alt væsentligt bibeholdes.

Et andet Spørgsmaal, jeg endnu vil tillade mig at omtale, er Spørgsmaalet om den grønlandske Mission, den ny Mission, vi skulle oprette paa Østkysten, og det Handelsetablissement, som der skal indrettes. Det baade forundrer mig og gør mig meget